

Kultur

Adresseavisen

med
dagens
tv-guide

Kontrastenes år

Popåret 2006 bød på
debuterende jenter og
rustikke veteraner. Side 8

Hyller Norge

Bill Booth er ute med
albumet «Songs of the
Land». Side 6 og 7

Tirsdag 12.12.2006

E-post: kultur@adresseavisen.no

Telefon: 07200 / telefax: 72 50 14 68

Fyllefest på teatret

Mens F. Scott Fitzgeralds roman «The Great Gatsby» leses fra perm til perm, utspiller dramaene seg på scenen. Teatergruppa Elevator Repair

Service fra New York besøker Trøndelag Teater med den sju timer lange forestillingen «Gatz» i dag og i morgen. Side 2 og 3

Maraton-forestilling
Fortelleren Nick (Scott Shepherd) er på fest hos ekteparet Wilson (Laureen Allan) hvor kvelden blir stadig livligere.
Foto: VEGARD EGGEN

JULEÅPENT
9-22 (20)
Søndagsåpent 14-19

3% kjøpeutbytte for
TRONDOS-medlemmer
www.trondos.no

CITY SYD & CITY LADE

FINN

KULTUR: Saker & ting 10 Meldinger 13 Religiøse møter 13 Personlig 13 Underholdning 13

KUNDESERVICE: 07200
kundeservice@adresseavisen.no

Trøndertoppen

Storselger: «Modern Times» er Bob Dylans første cd på fem år, og nå har den startet juleinnspurten i platebutikkene. Den kan ende opp som hans kanskje største kommersielle suksess noensinne.

Denne ukes plassering		Forrige ukes plassering		Artist	Uker på lista
	Tittel		Tittel		
1	(1)	1	I full symfoni	Vamp	7
2	(3)	2	Nåde	Bjørn Eidsvåg	8
3	(2)	3	Malins jul	Malin	2
4	(4)	4	Snøharpan	Åge Aleksandersen	10
5	(12)	5	Modern Times	Bob Dylan	11
6	(6)	6	Aria	Arve Tellefsen & Nidarosdomens Guttekor	3
7	(5)	7	De beste 1986-2006	Sissel Kyrkjebø	3
8	(9)	8	Heim te mor	Odd Nordstoga	8
9	(11)	9	Stronger	Jan Werner	4
10	(-)	10	Back to Black	Amy Winehouse	1
11	(16)	11	Wayfaring Stranger	Kirstin Asbjørnsen	10
12	(7)	12	Orphans	Tom Waits	2
13	(13)	13	Siempre	Il Divo	2
14	(20)	14	Awake	Josh Groban	4
15	(-)	15	120 Days	120 Days	2
16	(10)	16	Sundes verden	Øystein Sunde	3
17	(17)	17	18 Singles	U2	3
18	(-)	18	Paint Christmas White	Christian Ingebrigtsen	1
19	(-)	19	Hallelujah Live	Fuentes, Holm, Lind, Nilsen	26
20	(14)	20	The Road To Escondido	Eric Clapton & JJ Cale	5

Singeltoppen

Lumsk nykommer: «Nidvisa» ble først utgitt i oktober i fjor. Men en nidsang mot kommersialisering av jula er vel ikke mindre aktuell nå? Den som venter på nytt stoff fra Lumsk må vente til i februar.

Denne ukes plassering		Forrige ukes plassering		Artist	Uker på lista
	Tittel		Tittel		
1	(1)	1	It's All Coming Back To Me	Meat Loaf feat. Marion Raven	8
2	(2)	2	Jordbarnas fremtid	Mia Gundersen	2
3	(5)	3	The Saints Are Coming	U2 & Green Day	5
4	(-)	4	You Know My Name	Chris Cornell	1
5	(9)	5	I Don't Feel Like Dancing	Scissor Sisters	12
6	(6)	6	The Other Side	Alexander With	9
7	(-)	7	Nidvisa	Lumsk	1
8	(4)	8	Easy	Sugababes	4
9	(3)	9	Smack That	Akon feat. Eminem	5
10	(7)	10	On Christmas Day	Maria Arredondo	2

Spilleliste

Radioadressa

A-LISTA

Ways Around It – Deleted Waveform Gatherings
Into The Sea – Sivert Høyem & The Volunteers
You Know I'm No Good – Amy Winehouse
Frøken Franzen – Odd Nordstoga
Christmas Eve Can Kill You – Paal Flaata

B-LISTA

The Saints Are Coming – U2/Green Day
America – Razorlight
How Come – Ray LaMontagne
Baby's Coming Back To Me – Jarvis Cocker
Say It All – Sondre Lerche
Workingman's Blues – Bob Dylan
Nothing In My Way – Keane
Fetch Me an Angel – Bulle Bang (ny)

C-LISTA

Jag har drømt – Åge Aleksandersen
I'm On My Way – Kirstin Asbjørnsen
Født på en regnværsdag – Groms Plass
Fidelity – Regina Spektor
Long Way Home – Tom Waits
Thinking About You – Norah Jones
Midday – Yusuf
Blank Is – Irma Schultz Keller
Fingers Crossed – The South (ny)

Ny plate: «Into The Sea» er første singel fra Sivert Høyems andre soloplate, som ble sluppet i går.

Mange likhetstrekk – Norsk musikk er veldig inspirert av amerikansk musikk. Bortsett fra at den har mer trekkspill, det er det lite av i statene, sier Bill Booth som er ute med albumet «Songs of the Land». Foto: GØRIL T. BOOTH

► Skriv din egen anmeldelse
► Les tidligere anmeldelser

 adressa.no/kultur/musikk

Hedrer trøndersk festkultur

På sitt nye album hyller han Norge, Myllarguten og «heim shine». Det er lenge siden Bill Booth begynte å føle seg norsk.

William Henry Booth, som han egentlig heter, har turnert Norge på kryss og tvers i over 20 år. Låtskriveren, felespilleren og sangeren fra Maine i USA beskrives som felas svar på Mark Knopfler og har fire album bak seg. Hans siste, «Songs of the Land», kom for noen uker siden, og er «inspirert av og dedikert til Norge», som han skriver i coveret.

«Sneaky like a pistol»

– Jeg kommer fra en låtskrivertradisjon i statene der det er vanlig å skrive om Amerika. Det startet med at jeg skrev låten «Burning Drums», og så fikk jeg lyst til å lage flere låter med Norge som tema, sier Booth.

Det resulterte blant annet i en låt om Myllarguten fra Telemark – «Miller Boy», åpningslåten på plata.

– Jeg har turnert mye, så albumet har tema fra hele Norge. Myllarguten var en felespiller som meg, og det er en fin historie. Men egentlig brukte jeg

det som påskudd for å lage en fin kjærleghetslåt.

En av de andre låtene på plata er direkte inspirert av trøndersk festkultur – «Heim Shine», med refrenget «clear as crystal, warm as wine, sneaky like a pistol».

– På åttitallet spilte jeg mye i Trøndelag, med dans på lokallet. Og da lærte jeg selvsagt et og annet om denne lokale tradisjonen. Jeg husker det alltid var litt stolthet i det å ha det beste, mimrer Booth, og legger til at han fikk smakt sin del.

Del av Sambandet

Booth startet sin karriere i New York på midten av 70-tallet. En turné med bandet Diamond Rio brakte ham til Oslo, der ble han kjent med blant andre Ottar «Big Hand» Johansen.

Etter hvert ble det både konserter og studiojobber med «Big Hand», Casino Steel og Claudia Scott.

Noen år senere spilte han på Spellemannpris-utdelingen.

Etter showet traff han Åge Aleksandersen bak scenen. Da Åge ringte ham tilbake noen måneder etter for å invitere ham med på sommerturné, var valget enkelt. I to år var han fast medlem av Sambandet, både på turné og i studio.

– Det hender jeg treffer Åge,

men det er lenge siden nå, sier Booth. På «Songs of the Land» har Booth fått med seg celebre gjester som Martin Hagfors, Lars Håvard Haugen fra Hellbillies, Amund Maarud og Claudia Scott.

De fleste er artister han har spilt med gjennom årene.

Føler seg hjemme

Albumet har fått varm mottakelse hos kritikkerne. Det betyr mye, synes Booth.

– Jeg er alltid veldig spent på mottakelsen. Jeg lager musikk med hjertet, og gjør alltid det beste jeg kan. Selvsagt blir jeg glad når det blir godt mottatt.

For tiden bor han på Vinterbro utenfor Oslo. Og det er lenge siden han begynte å føle seg norsk.

– Jeg begynte å føle meg hjemme ganske tidlig. Jeg kommer fra New England oppe i Nord. Geografisk er det ganske likt, og vi har mye europeisk arkitektur. Folk er heller ikke så veldig annerledes, sier Booth.

– Når får vi se deg på en scene i Trondheim?

– Jeg håper det blir snart. Jeg skal på turné over jul, da står Trondheim på lista, sier Bill Booth.

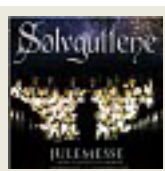
KAI KRISTIANSEN 72 50 10 96
kai.kristiansen@adresseavisen.no

En ganske så lys idé

Et stadig like dyktig kor synger kirkelig julemusikk med et spenn på tusen år.

Cd

Sølvguttene
JULEMESSE
2L/ Musikkoperatørene

Ingen jul uten Sølvguttene, mener nok mange. Også i år klarer et av landets mest tradisjonsrike kor å oppvise et høyt musikalsk nivå når de synger frem den norske julestemningen, og de gjør det på en nesten musikkpedagogisk måte ved å synges messeledd fra ulike komponister og stilepoker som spenner over nesten tusen år.

Platen inneholder 20 spor, der kjente julesanger dukker

opp innimellom de svært ulike messeleddene. Et av platens mål har vært å vise hvordan ulike komponister har tonesatt julens budskap, og så forskjellige navn som Michael Praetorius, Edvard Grieg og Benjamin Britten er representert. I tillegg har Wolfgang Plagge skrevet et nytt verk spesielt for denne utgivelsen. Sølvguttene har med seg Ellen Sejersted Bødtker på harpe og domorganist Kåre Nordstoga.

Utvalget viser flere klare høydepunkter innen den kirkelige julefeiringen, men også mindre kjente og adskillig mer moderne messer har fått plass. Resultatet er et sammensatt helhetsinntrykk. Men alt er fremført med samme inderlighet og musikalske forståelse.

Noen av messeleddene inne-

holder partier der sopranstemmene får skinne alene. Likedan får de dypeste stemmene dominere innimellom, og vi får dermed høre korets imponerende spenn. Noen intonasjonsproblemer her og der ødelegger ikke helhetsinntrykket. Det er godt å se at musikere som tar på seg oppgaven å tonesette høytiden, også kan ha flere tanker bak en juleplate. Her har koret klart å skape en vellykket helhet av en ganske lys idé.

Man trenger ikke være religiøs for å nyte eller få utbytte av dette. Julens budskap har skapt mye stor musikk. Sølvguttene og dirigent Fredrik Otterstad finner på en utrolig vakker måte inn til kjernen i julestemningen.

Anmeldt av Karen Moe Møllerop

Stjerner i rennesteinen

Det spares på virkemidlene, men ikke på inderligheten i lavmælt lavbudsjettjul.

Cd

Ole Paus
HELLIGE NATT
– JUL I
SKIPPERGATA
Kirkelig
Kulturverksted

Kreativiteten synes ikke å ha noen ende hos Eirik Hillestad når det gjelder å finne nye konstellasjoner og nye settinger til juleplater. Årets versjon av hans «same shit new wrapping»-saga er Ole Paus, innspilt live på «Møtestedet», bymisjonens kafé i Skippergata.

Et slikt prosjekt kunne virkelig stinket. Men Hillestad selv, Paus, og de andre involvertes fingerfølelse gjør at vi aldri var redde for at det ikke skulle bli ålreit. Men på den annen side, vi trodde neppe dette ville være en plate verden virkelig behøver. Vi

har jo hørt Paus synge salmer snublende hest før, og vi har hørt julesangene spilt opp ned og frem og tilbake.

Derfor ble vi gledelig overrasket. Frykten for å være invaderende har nok ført til at plata har blitt litt vel forsiktig. Allsangaspektet er tonet noe ned, bortsett fra på rørende «Her kommer dine arme små», og den instrumentelle backingen er nesten i overkant moderat. Det er kanskje derfor det er så overveldende bra når det drønnes i gang med mektig blå i «Det kimer nu til julefest».

Vi savner litt mer krydder på deler av denne plata, men den er stemningsfull og fin, ja. Og personlig. I tillegg til nærværet når han synger, har Paus skrevet en helt ny låt og nyoversatt noen av juleklassikerne.

HØYDEPUNKT: «Det kimer nu til julefest» og «Hellige natt».

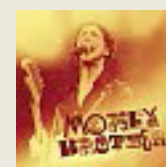
Anmeldt av OLE JACOB HOEL

Coverbrorsan funker også bra

Ujevn, men lidenskapelig og sjarmerende cover-på-svensk-plate av en av Nordens mest glødende artister.

Cd

Moneybrother
PENGA-BRORSAN
Hacka

Moneybrothers konsert på Blæst tidligere i år står fortsatt som et av høydepunktene i rockåret 2006. Nå er svenskenes mest «pasjonerede» artist de siste årene ute med et ganske fort og ikke så gæli coveralbum, der han gjør et sett av sine favorittsanger, gjendiktet til svensk. Siden det forrige plateselskapet hans helst ikke ville at han skulle synges på svensk, har han gitt det ut selv.

«Pengebrorsan» spenner nesten usannsynlig bredt, fra Kirsty MacColls vidunderlige popperle «They Don't Know», via

Donna Summer, Tom Waits og My Morning Jacket til Wire. Det meste fremføres som en miks av Springsteen anno -78, tilsatt litt Clash og 80-talls Lundell.

Aller best fungerer plata når Anders Wendin (Moneybrother) både leker og gløder, som når han tolker Donna Summers «Working The Midnight Shift» («Midnatt till Sju») som om den var laget av Dire Straits, eller når My Morning Jacket's «Off The Record» fra i fjor låter som en svensk fortrockperle i «Under Bordet». Høydepunktet er likevel bonuslåten «Bara ett fån gör så mot sig själv», den tristeste svenske countryballaden så langt, av uventet opphav, men med en melodilinje like gripende som «Always On My Mind».

HØYDEPUNKT: «Bara ett fån gör så mot sig själv» og «Dom vet ingenting om oss».

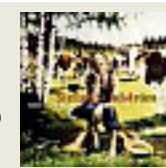
Anmeldt av TERJE EIDSVÅG

Sangskriver av format

Stefan Sundström skuffer sjelden. Heller ikke denne gangen.

Cd

Stefan Sundström
FABLER FRÅN BÄLLINGEBRO
Bonnier

Jeg skal ikke trøtte leseren enda en gang med fortellingen om at svenskenes usedvanlig sterke visetradisjon, men fastslå at Stefan Sundström er et glimrende resultat av denne tradisjonen. I 18 år har han utgitt gode og innflytelsesrike album, og han holder fortsatt fanene høyt.

Gjennom elleve låter med stor spennvidde kommer Sundström med betraktninger om en rekke

temaer. Han synger om kjærligheten og livet på landet, om Sveriges nye klasseskiller og om sin egen fars død, som han kobler til Cornelis Vreeswijks bortgang. Musikalsk spenner det fra tradisjonell visesang via myke duetter til bråkete, rufsete rock.

Han er ingen stor vokalist i vanlig forstand, men engasjementet hans gjør ham stor likevel. Han kommer seg til og med helskinnet gjennom en 16 minutters lang låt om verdenshistorien på 1900-tallet sett fra raddisperspektiv.

Bare sangskrivere av format klarer det.

HØYDEPUNKT: «Häst utan tyglar» og «1900»

Anmeldt av TRYGVE LUNDEMO